

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2017. március 10.
(OR. en)

5757/17

ECOFIN 53
UEM 16
SOC 57
EMPL 43
COMPET 55
ENV 84
EDUC 27
RECH 24
ENER 21
JAI 75

JOGALKOTÁSI AKTUSOK ÉS EGYÉB ESZKÖZÖK

Tárgy: A TANÁCS AJÁNLÁSA az euroövezet gazdaságpolitikájáról

A TANÁCS AJÁNLÁSA

(...)

az euroövezet gazdaságpolitikájáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 136. cikkére, összefüggésben a 121. cikkének (2) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság ajánlására,

tekintettel az Európai Tanács következtetéseire,

tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdaságpolitikai Bizottság véleményére,

mivel:

- (1) Az euroövezet gazdasága fellendülőben van, ám ez a folyamat továbbra is sérülékeny. Az elmúlt években jelentős volt a fejlődés: 2015 óta az euroövezeti bruttó hazai termék (GDP) elérte a válság előtti szintet, a munkanélküliség pedig 2010–2011 óta most a legalacsonyabb. Ugyanakkor az aggregált kereslet visszafogott, az infláció az Európai Központi Bank rendkívül alkalmazkodó monetáris politikája ellenére is jócskán elmarad a célértéktől, és a növekedést visszaveti a válság hagyatéka, többek között a tartós makrogazdasági egyensúlyhiány és a gazdaság valamennyi ágazatában megfigyelhető nagymértékű eladósodottság, ami hitelállomány-leépítést tesz szükségessé és csökkenti a fogyasztásra és beruházásra rendelkezésre álló erőforrásokat. Az euroövezet gazdaságának növekedési potenciálja ráadásul tartósan csökkenést mutat, és a válság tovább erősítette ezt a tendenciát. A javulásra utaló jelek ellenére a tartós beruházási hiányból és a magas munkanélküliségből adódóan fennáll a növekedési kilátások további romlásának kockázata. Az euroövezet gazdasági egyensúlyának helyreállítása változatlanul aszimmetrikus jelleget mutat, mivel az egyensúlyhiány kiigazítása csak a nettó adós országokban figyelhető meg, és ez egyre növekvő folyófizetésimérleg-többletek kialakulásához vezet. A G20-csoporton belül létrejött globális megállapodás keretében az euroövezeti tagállamokkal szemben elvárás, hogy valamennyi – többek között költségvetési és strukturális – szakpolitikai eszköz egyéni és kollektív alkalmazása révén érjenek el erőteljes, fenntartható, kiegyensúlyozott és inkluzív növekedést.

- (2) Ambiciózus strukturális reformokkal kellene elősegíteni a humánerőforrások és a tőkeforrások zökkenőmentes és hatékony újraelosztását, hozzájárulva ezzel a folyamatban lévő technológiai és szerkezeti változásokból fakadó kihívások kezeléséhez. Olyan reformokra van szükség, amelyek kedvező üzleti klímát teremtenek, kiteljesítik az egységes piacot és felszámolják a beruházási akadályokat. Az erre irányuló erőfeszítések elengedhetetlenek a termelékenység és a foglalkoztatás növeléséhez, a konvergencia megerősítéséhez és az euroövezeti gazdaság növekedési potenciáljának, illetve alkalmazkodóképességének fokozásához. A strukturális reformok végrehajtása az alkalmazkodó ármechanizmusokat használó, hatékony piacok megteremtése révén elősegítené, hogy a monetáris politika a reálgazdaságban is kifejtse hatását. A beruházási szűk keresztmetszetek megszüntetését és a beruházásélénkítést célzó reformok kettős előnnyel járnának: rövid távon élénkítenék a gazdasági tevékenységet, és egyúttal megteremtenék a hosszú távú, fenntartható és inkluzív növekedés feltételeit. A termelékenységet javító reformok különösen fontosak azon tagállamok számára, amelyekben a magas külső adósságállomány miatt jelentős hitelállomány-leépítésre van szükség, mivel a gyorsabb ütemű növekedés elősegíti az adósságráta mérséklését. Az áralapú és nem áralapú versenyképesség fellendítése ugyancsak ösztönözné ezen országok külső egyensúlyának helyreállítását. A nagy folyófizetésimérleg-többlettel rendelkező tagállamok olyan intézkedések – köztük strukturális reformok – bevezetésével járulhatnak hozzá az euroövezet egyensúlyának helyreállításához, amelyek elősegítik a többletmegtakarítások belső keresletbe történő becsatornázását, mindenekelőtt a beruházások megerősítése révén. A jelenlegi alacsony kamatszint e tekintetben további lehetőségeket is kínál, főleg a jelentős költségvetési mozgástérrel rendelkező tagállamokban.

- (3) A strukturális reformok – köztük az országspecifikus ajánlásokban előírt, valamint a gazdasági és monetáris unió (GMU) kiteljesítéséhez szükséges intézkedések – koordináltabb végrehajtása nyomán kedvező továbbgyűrűző hatások jelentkezhetnek a tagállamokban, és a reformok rövid távú pozitív hatásai is erősödhetnek. Az eurocsoport tematikus megbeszélései értékes eszköznek bizonyultak az euroövezet reformprioritásaival kapcsolatos közös álláspont kialakítása, a bevált gyakorlatok megosztása, a reformok végrehajtásának előmozdítása és a strukturális konvergencia szempontjából. Az eurocsoportnak folytatnia kell és lehetőség szerint meg kell erősítenie ezeket a megbeszéléseket, többek között az elfogadott közös elvek és az összehasonlító teljesítményértékelés gyakorlati alkalmazásával. Az említett megbeszéléseket az érintett tanácsi formációkban még tartó viták sérelme nélkül kell folytatni, és adott esetben figyelembe kell venni a közös feladatoknak és tapasztalatoknak az egész Uniót érintő jellegét. A nemzeti termelékenységi testületek – a 2016. szeptember 20-án elfogadott, a nemzeti termelékenységi testületek létrehozásáról szóló tanácsi ajánlásra¹ való válaszlépésként – szintén hozzájárulhatnak nemzeti szinten a szükséges reformok iránti felelősségvállalásnak és e reformok végrehajtásának az előmozdításához.

¹ A Tanács ajánlása (2016. szeptember 20.) a nemzeti termelékenységi testületek létrehozásáról (2016/C 349/01) (HL C 349., 2016.9.24.,1. o.).

- (4) A közös szabályokon alapuló nemzeti költségvetési politikák szoros koordinálása a megfelelő átfogó költségvetési irányvonal kialakításának és a monetáris unió zökkenőmentes működésének nélkülözhetetlen előfeltétele. A közös költségvetési szabályok nemzeti szinten az államadósság fenntarthatóságát hivatottak biztosítani, miközben gondoskodnak a makrogazdasági stabilizációhoz szükséges mozgástér megőrzéséről. A nemzeti és az átfogó euroövezeti költségvetési irányvonalaknak tehát kiegyensúlyozottan kell érvényesíteniük egyrészt a nemzeti államháztartás hosszú távú fenntarthatóságának biztosítására, másrészt a nemzeti, illetve euroövezeti szintű rövid távú makrogazdasági stabilitásra vonatkozó célkitűzést. Jelenleg nagy bizonytalanság övezi a gazdasági fellendülés erejét és a gazdasági szabad kapacitások mértékét, a monetáris politika pedig nagymértékben alkalmazkodott a körülményekhez. Ebben a helyzetben arra van szükség, hogy az euroövezeti szintű költségvetési politika kiegészítse a monetáris politikát a kereslet – különösen a beruházások – élénkítése és az alacsony inflációtól való elmozdulás érdekében, figyelembe véve azonban az államadósság fenntarthatóságával kapcsolatosan továbbra is fennálló aggályokat. Az alacsony kamatlábak mind a költségvetési politika hatékonyságát, mind az országok közötti továbbgyűrűző hatásokat fokozzák. Az Európai Parlament, a Tanács, az Európai Központi Bank, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága számára 2016. november 16-án kiadott, „A növekedésbarát euroövezeti költségvetési irányvonal felé” című közleményében a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a jelenlegi körülmények között 2017-ben a GDP 0,5 %-áig terjedő költségvetési expanzió kívánatos az euroövezet egészében.

2016 júliusában az eurocsoport a Bizottság elemzése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a 2017. évi, összességében semleges átfogó költségvetési irányvonal megfelelő egyensúlyt teremt. 2016 decemberében az eurocsoport hangsúlyozta, hogy megfelelő egyensúlyt kell teremteni a fenntarthatóság biztosításának szükségessége és annak szükségessége között, hogy a beruházásokat a még bizonytalan fellendülés megerősítése céljából támogassák, hozzájárulva mindezzel a szakpolitikai intézkedések kiegyensúlyozottabb kombinációjának kialakulásához. Ezzel egyidejűleg számos tagállamban továbbra is magas az államadósság, és középtávon fenntarthatóvá kell tenni az államháztartást. A tagállamok körében ezért biztosítani kell a költségvetési kiigazítások megfelelő differenciálását, figyelembe véve a költségvetési mozgásteret és az euroövezeti országokra gyakorolt továbbgyűrűző hatásokat. A költségvetési céljaikat túlteljesítő tagállamok kedvező költségvetési helyzetüket kihasználva – az adott ország sajátos körülményeitől függően – tovább erősíthetnék belső keresletüket és növekedési potenciáljukat, ezzel egyidejűleg tiszteletben tartva a középtávú célt, a tagállami költségvetési előjogokat és a nemzeti követelményeket.

Például az (EU) 2015/1017 európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹ létrehozott Európai Stratégiai Beruházási Alap által nyújtott garanciák révén a költségvetési mozgástérrel rendelkező tagállamok rendkívül hatékonyan képesek maximalizálni intézkedéseiknek az euroövezeti reálgazdaságra és gazdasági fellendülésre gyakorolt hatását. A Stabilitási és Növekedési Paktum (SNP) prevenciós ágához tartozó tagállamoknak, amelyekben további költségvetési kiigazításra van szükség, biztosítaniuk kell, hogy eleget tegyenek az SNP 2017-re vonatkozó követelményeinek. Az SNP korrekciós ágához tartozó tagállamoknak pedig gondoskodniuk kell túlzott hiányuk időben történő, tartós megszüntetéséről, az előre nem látható körülmények ellensúlyozására szolgáló költségvetési tartalékot alakítva ki. A tagállamoknak az SNP-t maradéktalanul tiszteletben tartó költségvetési politikákat kell alkalmazniuk, ugyanakkor a lehető legnagyobb mértékben ki kell használniuk a meglévő szabályok keretein belül rendelkezésre álló rugalmasságot. A strukturális reformok – főként a termelékenységét növelő intézkedések – támogatnák a növekedést és fokoznák az államháztartások fenntarthatóságát. Ezen túlmenően növekedne a költségvetéseknek rövid távon a keresleti oldalra, hosszabb távon pedig a termelékenységre gyakorolt hatása, amennyiben – az erőforrásoknak a tárgyi eszköz- és immateriális beruházásokra való összpontosításával – mind a bevételi, mind a kiadási oldalon döntő módon javulna a nemzeti költségvetések összetétele és a költségvetési gazdálkodás. A tagállami szakpolitikák hitelességének megerősítéséhez, valamint a rövid távú makrogazdasági stabilitás, az államadósság fenntarthatósága és a hosszú távú növekedés közötti egyensúly megteremtésének elősegítéséhez hatékony nemzeti költségvetési keretekre van szükség.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1017 rendelete (2015. június 25.) az Európai Stratégiai Beruházási Alapról, az Európai Beruházási Tanácsadó Platformról és a Beruházási Projektek Európai Portáljáról, valamint az 1291/2013/EU és az 1316/2013/EU rendelet módosításáról – az Európai Stratégiai Beruházási Alap (HL L 169., 2015.7.1., 1. o.).

- (5) Az euroövezeti munkaerőpiac továbbra is fokozatosan élénkül, és a munkanélküliség folyamatosan csökken. Mindazonáltal több tagállamban változatlanul nagymértékű a tartós és az ifjúsági munkanélküliség; a szegénység, a társadalmi kirekesztődés és az egyenlőtlenség pedig súlyos problémát jelent. A munkaerőpiac rezilienciájának és alkalmazkodóképességének javítását célzó reformok tekintetében tett előrelépések dacára még mindig lényeges különbségek figyelhetők meg az euroövezeten belül, amelyek hátrányosan befolyásolják az euroövezet megfelelő működését. A jól kialakított, tisztességes és inkluzív munkaerőpiac, szociális védelem, illetve adó- és szociális ellátórendszer nélkülözhetetlen ahhoz, hogy a munkaerő zökkenőmentesen és folyamatosan áramoljon a nagyobb termelékenységű tevékenységekhez, a munkahelyet váltó vagy a munkaerőpiacról kiszorult személyek segítséget kapjanak az integrációhoz vagy a reintegrációhoz, csökkenjen a szegmentáció, valamint fokozottan érvényesüljön a gazdasági és társadalmi konvergencia, például a minőségi foglalkoztatás lehetőségeinek bővítése révén. Mindez egyúttal eredményesebb automatikus stabilizációhoz, valamint magasabb szintű, fenntartható és inkluzív növekedéshez és foglalkoztatáshoz vezet, ami fontos tényező az euroövezeti társadalmi kihívások megoldása szempontjából.

A szükséges reformok közé tartozik: i. a munkahelyvédelmi jogszabályok módosítása olyan megbízható szerződéses megállapodások biztosítása céljából, amelyek rugalmasságot és biztonságot nyújtanak mind a munkavállalók, mind a munkaadók számára, elősegítik a munkaerőpiaci átmenetet, megakadályozzák a kétszintű munkaerőpiac kialakulását és lehetővé teszik a munkaerőköltségek szükséges kiigazítását – ezen a területen az utóbbi években már rendkívül intenzív reformintézkedések valósultak meg; ii. a készségek javítása az oktatási rendszerek és az egész életen át tartó tanulásra vonatkozó, átfogó stratégiák teljesítményének és hatékonyságának fokozása révén, a munkaerőpiaci igényekre összpontosítva; iii. a munkanélküliek – köztük a tartósan munkanélküli személyek – munkaerőpiacra való újbóli belépését elősegítő és a munkaerőpiaci részvételt növelő hatékony aktív munkaerőpiaci intézkedések, valamint iv. korszerű, fenntartható és megfelelő szociális védelmi rendszerek, amelyek a teljes életciklus alatt hatékonyan és eredményesen járulnak hozzá a társadalmi befogadáshoz és a munkaerőpiaci integrációhoz. Emellett a munka adóterhének enyhítése – különösen a kis jövedelmű munkavállalók esetében –, valamint az adórendszer méltányosságának biztosítása javíthatják a munkaerőpiaci eredményeket. Azok az euroövezeti tagállamok, amelyek már végrehajtottak ilyen reformokat, sokkal ellenállóbbak és jobb foglalkoztatási és szociális teljesítményt tudnak felmutatni. Az említett reformok kidolgozásakor figyelembe kell venni az esetleges társadalmi következményeket is.

- (6) A bankunió kiépítése terén újabb előrelépések történtek, ám a folyamat még nem zárult le. A 2016. június 16-i tanácsi következtetésekben meghatározott 2016. júniusi ütemtervvel összhangban folytatni kell a munkát a bankuniónak a kockázatsökkentés és -megosztás tekintetében való kiteljesítése érdekében, ideértve egy közös európai betétbiztosítási rendszer létrehozását, valamint az Egységes Szanálási Alap közös védőhálójának működőképessé tételét legkésőbb az alap 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletében¹ meghatározott átmeneti időszakának végére. Az euroövezet bankszektorának rezilienciája ugyan a válság óta összességében megerősödött, ám számos tényező – például a nemteljesítő hitelek nagy aránya, a nem hatékony üzleti modellek és a bizonyos tagállamokban kialakult kapacitásfelesleg – miatt egyre nagyobb nyomás nehezedik a bankokra, ami alacsony nyereségességhez vezet, és egyes esetekben a bankok életképességét is megkérdőjelezi. Ez a nyomás hátrányosan érinti a bankok gazdaságnak történő hitelezési képességét. A kockázatok a reálgazdaságra is kiterjednek, ugyanis egyes tagállamokban továbbra is magas az államadósság és a magánszektor nem pénzügyi szereplőinek adósságállománya. A magánszektorban folytatni kell a rendezett hitelállomány-leépítést: az életképes, de nehéz helyzetbe került adósok tekintetében adósságrendezési megállapodások, adósságszolgálat és szükség esetén adósságátütemezés révén, illetve a nem fenntartható adósságállomány szanálása útján, hogy a tőkeeszközök gyorsabban és hatékonyabban újraeloszthatók legyenek. Ebben az összefüggésben a nemteljesítő hitelek változatlanul magas arányának kezelése, továbbá a vállalkozásokra és a háztartásokra vonatkozó fizetéseképtelenségi keretek közös elvek mentén történő kialakítása – így például a nemzeti fizetéseképtelenségi eljárások és a peren kívüli egyezségekre vonatkozó keret javítása – a sikeres és a növekedésbarát hitelállomány-leépítési folyamat kulcsfontosságú összetevőjének számít.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

- (7) 2016-ban némi előrelépés történt az öt elnök 2015. június 22-én kiadott, az Európai Bizottság elnöke által az Európai Tanács, az Európai Központi Bank, az eurocsoport és az Európai Parlament elnökével szoros együttműködésben elkészített, „Az európai gazdasági és monetáris unió megvalósítása” című jelentésében ismertetett kezdeményezések terén, így például az európai szemeszterben hangsúlyosabbá vált az euroövezeti dimenzió szerepe, ajánlást fogalmaztak meg a nemzeti termelékenységi testületekről és a Bizottságon belül megalakult az Európai Költségvetési Tanács. A költségvetési szabályok átláthatóságának javítására és összetettségének mérséklésére irányuló munka is folytatódik. Emellett a Bizottság 2015 novemberében az európai betétbiztosítási rendszerről szóló javaslatot terjesztett elő. Az öt elnök jelentésében foglaltak szerint ennél átfogóbb kihívásokkal is szembe kell nézni. A Bizottság 2017. március 1-jén kiadta az Európa jövőjéről szóló fehér könyvet, amely egyebek mellett a GMU jövőjével is foglalkozik. A további teendők operatív részleteiről való megállapodáshoz valamennyi euroövezeti tagállam és uniós intézmény, illetve az euroövezeten kívüli tagállamok körében is együttes felelősségvállalásra és a közös cél tudatának kialakítására van szükség, mivel egy erős GMU segíti az Unió előtt álló kihívások hatékonyabb leküzdését, és az euroövezeten kívüli tagállamokra is kedvező hatást gyakorol. E tekintetben fontos, hogy a GMU megvalósításáról szóló megbeszéléseket az euroövezeten kívüli tagállamok irányában nyitott és számukra is átlátható módon, az Unió belső piacának maradéktalan tiszteletben tartása mellett folytassák, és a vonatkozó kezdeményezések adott esetben az euroövezeten kívüli tagállamok előtt is egyenlő feltételekkel álljanak nyitva.

- (8) A Foglalkoztatási Bizottsággal és a szociális védelemmel foglalkozó bizottsággal konzultációra került sor ezen ajánlás foglalkoztatási és szociális vonatkozásairól,

AJÁNLJA, hogy az euroövezeti tagállamok a 2017-2018-as időszakban – egyénileg és kollektíven – tegyenek intézkedéseket az eurocsoporton belül a következők érdekében:

1. Hajtsanak végre olyan szakpolitikákat, amelyek rövid és hosszú távon egyaránt élénkítik a fenntartható és inkluzív növekedést, javítják az alkalmazkodóképességet és előmozdítják az egyensúly helyreállítását és a konvergenciát. Kezeljék prioritásként az olyan reformokat, amelyek növelik a termelékenységet, javítják az intézményi és üzleti környezetet, megszüntetik a beruházási szűk keresztmetszeteket és támogatják a munkahelyteremtést. A folyófizetésimérleg-hiánnyal vagy magas külső adósságállománnyal küzdő tagállamoknak fokozniuk kell termelékenységüket, ugyanakkor vissza kell fogniuk a fajlagos munkaerő-költségeket. A nagy folyófizetésimérleg-többlettel rendelkező tagállamoknak prioritásként kell végrehajtaniuk olyan intézkedéseket – ideértve a strukturális reformokat és a beruházások előmozdítását –, amelyek segítenek megerősíteni belső keresletüket és növekedési potenciáljukat.

2. A költségvetési politikáikban törekedjenek megfelelő egyensúlyra annak érdekében, hogy egyrészt biztosítsák a fenntarthatóságot, másrészt a gazdasági fellendülés elősegítése érdekében támogassák a beruházásokat, így járuljanak hozzá a megfelelő átfogó költségvetési irányvonalhoz és a szakpolitikák kiegyensúlyozottabb kombinációjához. Ennek alapján azoknak a tagállamoknak, amelyek esetében a Bizottság értékelése alapján fennáll annak a veszélye, hogy 2017-ben nem teljesítik az SNP szerinti kötelezettségeiket, kellő időben további intézkedéseket kell hozniuk a megfelelés biztosítása érdekében. Ezzel szemben azoknak a tagállamoknak, amelyek túlteljesítették a középtávú célkitűzéseiket, a növekedési potenciál fokozása érdekében – az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságának megőrzése mellett – továbbra is elsőbbséget kell biztosítaniuk a beruházások számára. Azon tagállamoknak pedig, amelyek az előrejelzések szerint 2017-ben nagyjából meg fogják felelni az SNP szerinti kötelezettségeiknek, nemzeti költségvetési eljárásaik keretében kell biztosítaniuk a tényleges megfelelést. A paktum előírásait maradéktalanul tiszteletben tartó költségvetési politikákat kell alkalmazniuk, ugyanakkor a lehető legnagyobb mértékben ki kell használniuk a meglévő szabályok keretein belül rendelkezésre álló rugalmasságot. Általánosságban a tagállamoknak javítaniuk kell az államháztartások összetételét a tárgyeszköz- és immateriális beruházásokra fenntartott mozgástér bővítése révén, továbbá biztosítaniuk kell a nemzeti költségvetési keretek hatékony működését.

3. Hajtsanak végre a versenyképességet, a munkahelyteremtést, a munkahelyek minőségét, a rezilienciát, valamint a gazdasági és társadalmi konvergenciát előmozdító reformokat, és azokat hatékony szociális párbeszéddel alapozzák meg. A reformoknak az alábbiakat kell ötvözniük: i. megbízható munkaszerződések, amelyek rugalmasságot és biztonságot nyújtanak mind a munkavállalók, mind a munkaadók számára; ii. színvonalas és hatékony oktatási és képzési rendszer, illetve az egész életen át tartó tanulásra vonatkozó átfogó stratégiák, a munkaerőpiaci igényekhez igazítva; iii. a munkaerőpiaci részvételt elősegítő, hatékony aktív munkaerőpiaci intézkedések; iv. korszerű, fenntartható és megfelelő szociális védelmi rendszerek, amelyek a teljes életciklus során hatékonyan és eredményesen járulnak hozzá a társadalmi befogadáshoz és a munkaerőpiaci integrációhoz. Enyhítsék a munka adóterheit – különös tekintettel a kis jövedelmű munkavállalókra és a költség-versenyképesség terén az euroövezeti átlagtól elmaradó tagállamokra –, valamint a költségvetési mozgástérrel nem rendelkező országok esetében biztosítsák ezen adóenyhítés költségvetési semlegességét.
4. A 2016. júniusi ütemtervvvel összhangban folytassák a munkát a bankuniónak a kockázatsökkentés és -megosztás tekintetében való kiteljesítése érdekében, ideértve egy közös európai betétbiztosítási rendszer létrehozását, valamint az Egységes Szanálási Alap közös védőhálójának működőképessé tételét legkésőbb az alap átmeneti időszakának végére. Dolgozzanak ki és hajtsanak végre a prudenciális felügyeleti intézkedéseket kiegészítő, az euroövezet egészére kiterjedő hatékony stratégiát a bankszektor életképességét fenyegető kockázatok – köztük a nemteljesítő hitelek nagy aránya, a nem hatékony üzleti modellek és a kapacitásfelesleg – kezelése érdekében. Azok a tagállamok, amelyekben nagy a magánszektor adósságállománya, szorgalmazzák a hitelállomány rendezett leépítését.

5. Lépjenek előre a GMU megvalósítása terén, az Unió belső piacának maradéktalan tiszteletben tartása mellett, az euroövezeten kívüli tagállamok irányában nyitott és számukra is átlátható módon. Érjenek el további eredményeket a GMU-val kapcsolatos hosszabb távú kérdéseket illető, folyamatban lévő kezdeményezések és munka tekintetében, kellőképpen figyelembe véve a Bizottságnak az Európa jövőjéről szóló fehér könyvét.

Kelt Brüsszelben,

a Tanács részéről
az elnök
